

Suomenselän lintutieteellinen yhdistys ry (SSLTY)

c/o Matti Aalto
Portimopolku 10 A 5
00800 Helsinki
www.sslty.fi
Y-tunnus: 0731359-5

5.4.2019

Karstulan kunta

kirjaamo@karstula.fi

Lausunto Karstulan itäisten- ja läntisten vesistöjen rantaosayleiskaavaehdotuksesta

Johdanto

Rantaosayleiskaavaehdotuksessa on osoitettu yhteensä 874 uutta lomarakennuspaikkaa ja 28 uutta asuinrakennuspaikkaa. Tämä on täysin kestämaton määrä etenkin luonnon monimuotoisuuden ja virkistyskäytön kannalta, mutta myös ilmastonmuutoksen hillinnän ja vesiensuojelun kannalta. Valtaisan määrän uusia rakennuspaikkoja omaava kaava on kriittinen vaihe, jossa nämä arvot joko huomioidaan tai sitten niitä ei voida huomioida enää tulevaisuudessakaan.

Kaavan lähtökohtana tulee olla mahdollisimman suuri vapaiden rantojen säilyttäminen, eikä ehdotusluonnoksen mukainen mahdollisimman suuri rantarakentaminen. Uusia rakennuspaikkoja tulee kaavaan merkitä niin vähän, kuin se mitenkään on maanomistajien jokseenkin tasapuolinen kohtelu huomioiden mahdollista. Maanomistajien tasapuolisuus ei ikinä toteudu absoluuttisesti ja on kestämatontä systemaattisesti joustaa siihen suuntaan, että kaikki saavat tuhota luontoa tasapuolisesti.

Luonnon monimuotoisuuden hupeneminen, ilmastonmuutos ja vesien pilaantuminen on todettu valtaviksi ongelmiksi niin maailmanlaajuisesti kuin Karstulan tasollakin. Kunnallinen päätöksenteko on merkittävässä asemassa näiden huomioidessa, sillä juuri paikallisesti jotain lopulta tapahtuu tai ei tapahdu. Linnuston osalta juuri vesilintujen nopea ja laaja uhanalaistuminen on ollut kaikkein huolestuttavinta.

Rakennusmitoituksia tulee pienentää merkittävästi ja luonnon monimuotoisuudelle tärkeät kohteet huomioida paremmin.

Vuoden 2008 luontoselvitys merkittävästi puutteellinen

Karstulan itäisten ja läntisten vesistöjen rantaosayleiskaavaa varten laadittiin luonto- ja maisemaselvitys, joka valmistui vuonna 2008. Selvityksen menetelmissä kuvataan, että lähes kaikille yli hehtaarin suuruisille järville ja lammille tehtiin linnustoseelvitys. Yli 50 hehtaarin järvillä tehtiin kaksi kiertolaskentaa, muilla vesistöillä 1–2 pistelaskentaa. Muutamille 10–50 hehtaarin järville on tehty yksi kiertolaskenta. Pienten vesistöjen pistelaskennat on tehty vaihtelevan pituisina ja aika on määrätynyt yleensä rannoilla luontotyypikartoitukseen käytettävän ajan mukaan. Havainnointiin on käytetty vähintään viisi minuuttia. Kiertolaskennoissa ensimmäinen kierros on tehty heinäkuussa 2007 ja toinen touko-kesäkuussa 2008.

Maankäyttö- ja rakennuslain mukaan kaavaa varten laadittavien perusselvitysten tulee olla riittävät, mutta luontoselvityksessä ei ole edes tehty linnustoselvitystä kaikilta kohteilta, mikä on vastoin lain henkeä. Tällaisille kohteille ei voida laatia kaavaa. Lisäksi pienillä järvilla on tehty vähimmillään yksi viiden minuutin laskenta, mikä on pöyristyttävän pieni määrä. Kiertolaskennoissa ensimmäinen kierros on tehty heinäkuussa, jolloin ei voida tehdä linnustoselvityksiä. Vesilintulaskennat tehdään nykyosuituksen mukaan kolmesti toukokuussa, vähintään kuitenkin kahdesti, sillä suuri osa pariutuneista vesilinnuista lähtee pesimäkosteikolta pian pariutumisen jälkeen, eikä hautovia naaraita ole mahdollista havaita. Heinäkuun kierros antaa täysin virheellisen kuvan vesilinnustosta, joten todellisuudessa laskentoja on tehty vain touko-kesäkuussa 2008. Viralliset vesilintulaskennat toistetaan 2–3 kertaa toukokuussa sen vuoksi, että tietty lajisto tulkitaan pesiväksi tiettyyn aikaan kuukaudesta. Näin ollen osa maastotöiden reviiritulkinnoista on virheellisiä.

Luontoselvityksessä on käytetty itse keksittyä menetelmää, jota ei käytetä missään Suomen linnustoselvityksissä. Yllä mainittujen perusteiden vuoksi selvitys on täysin puutteellinen, erityisesti vesilintujen osalta, jotka ovat merkittävässä asemassa kaavaa laatiessa.

Merkittävistä puutteista huolimatta luontoselvityksessä on tunnistettu ja rajattu suuri joukko linnustollisesti arvokkaita kohteita. Näiden joukossa on muun muassa Iso-Korppisen ja Humpin maakunnallisesti arvokas MAALI-alue. Kaavaehdotuksessa on kuitenkin kategorisesti jätetty huomioimatta käytännössä kaikki kunnan tärkeimmät linnustoarvot. Kaavasivuilla löytyvissä vastineissa mm. Keski-Suomen ELY-keskukselle esitetään virheellisiä näkemyksiä kaavoituksen vaikutuksista linnustolle. Nämä ovat mielipiteitä, jotka eivät perustu tieteelliseen tutkimukseen ja kunnollisiin maastoselvityksiin, eikä lintuarvoja voida sivuuttaa kaavoittajan mielipiteillä.

Lisäksi on huomioitavaa, että vuodesta 2008 on kulunut jo 11 vuotta, joten selvitys on myös osittain vanhentunut. Sen jälkeen Suomessa on julkaistu kolmesti lintujen uhanalaisuusluokitus (2010, 2015 ja 2019). Erityisesti vesilintujen tilanne on muuttunut dramaattisesti huonompaan suuntaan, minkä seurauksen yhtä suurempi joukko aiemmin tavallisia lajeja ovat nykyään äärimmäisen uhanalaisia, erittäin uhanalaisia tai vaarantuneita. Linnustoselvitys tulisi päivittää, jotta vesilintujen tilannetta ei heikennetä massiivisesti. Lisäksi selvitys tulee tehdä oikeaan vuodenaikaan ja myös niille vesistöille, joita ei jostain syystä inventoitu vuosina 2007 ja 2008.

Linnuston lisäksi merkittävänä heikkoutena on viitasammakoiden inventointien puuttuminen luontoselvitysaineistoista kokonaan. Viitasammakko kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteen IV(a) mukaisiin lajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden luonnossa selvästi havaittavien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on luonnonsuojelulain (49 §) mukaisesti kielletty. IV(a)-liitteen lajit ja niiden elinympäristöt ovat tiukasti suojeltuja. Luonnonsuojelulain mukaan yksittäistapaukselle voidaan myöntää poikkeuslupa, vaikka toiminta aiheuttaisikin varmuudella haittaa direktiivilajille. Edellytyksenä on kuitenkin se, että hanke koskee yleistä etua eikä muuta tyydyttävää ratkaisua ole.

Karstulan kaavahankkeessa ei ole huomioitu viitasammakoiden lisääntymispaikkoja lainkaan, joten kaava ei täytä maankäyttö- ja rakennuslain vähimmäisvaatimuksia selvitysten riittävydestä. Laji esiintyy muun muassa Iso-Korppisella, Ylimellä ja Tohtaanlammella. Esimerkiksi Iso-Korppisella kaavaehdotuksessa osa rakennuspaikoista sijaitsee viitasammakoiden esiintymispaikoilla. Luonnonsuojelulain mukaan kaavaa ei voida näin ollen saattaa lainvoimaiseksi ilman riittävien viitasammakoselvitysten laatimista, sillä kaava rikkoisi EU:n luontodirektiiviä.

Mätäslampi (pohjoisosa, osa-alue 2)

Mätäslammelle on osoitettu kaavaehdotuksessa kolme rakennuspaikkaa, jotka sijaitsevat pienen ja luonnontilaisen lammen eri puolilla. Mätäslammella pesii vaateliasta ja uhanalaista kosteikkolinnustoa, joista merkittävin yksittäinen laji on kaakkuri, joka on hyvin häiriöherkkä. Kyseessä on EU:n lintudirektiivin I liitteen laji. Paikalla on pesinyt myös viime vuosina Karstulan suurin pikkulokkikolonia, josta laskettiin 52 paria vuonna 2017. Pikkulokki on lintudirektiivin mukainen laji, samoin on kalatiira, joka pesii lammella 3–7 parin voimin. Muita huomionarvoisia lajeja ovat laulujoutsen (1 pari, direktiivilaji), kurki (1 pr, direktiivilaji), tukkasotka (0–1 pr, EN, erittäin uhanalainen), harmaalokki (1–2 pr, VU, vaarantunut), liro (1 pr, direktiivilaji, NT, silmälläpidettävä), taivaanvuohi (0–1 pr, NT), valkoviklo (1 pr, NT) ja västäräkki (2 pr, NT). Näiden lisäksi kosteikolla pesii kalalokkiyhdyksunta ja muita sorsalintuja sekä rantaluhdilla myös suolajistoa, kuten pikkukuovi ja niittykirvinen, toisinaan myös keltävästäräkki.

Mätäslampi on arvioitu jo vuonna 2008 tehdyn luontoselvityksen perusteella linnustollisesti arvokkaaksi kohteeksi, mutta luontoarvoja ei ole huomioitu kaavaehdotuksessa lainkaan. Vaikka lammen linnusto on tottunut liikenteen meluun, on lajisto vain noin viiden hehtaarin kosteikolla erittäin häiriöherkkää. Mökkien rakentaminen johtaisi pesäpaikkojen hylkäämiseen, minkä vuoksi Mätäslammen rantojen kaavoituksesta on luovuttava kokonaan.

Tohtaanlampi (länsiosa, osa-alue 5)

Tohtaanlammelle on osoitettu kaavaehdotuksessa järven eri puolille rakennuspaikkoja, joista kaksi pohjoisrannalle ja yksi lounaisrannalle. Kosteikolla pesii pienestä pinta-alasta huolimatta monipuolista ja uhanalaista lajistoa. Säännöllisiä pesijöitä ovat mustakurkku-uikku (0–1 paria, EN, erittäin uhanalainen), tukkasotka (0–3 pr, EN), haapana (0–2 pr, VU, vaarantunut), jouhisorsa (0–1 pr, VU), pajusirkku (1 pr, VU), taivaanvuohi (0–1 pr, NT, silmälläpidettävä), västäräkki (1–2 pr, NT), ruokokerttunen (1–3 pr, NT) ja laulujoutsen (1 pari, direktiivilaji). Lisäksi Tohtaanlammelle pesii muita sorsalintuja. Erityisesti on huomioitava, että lampi on rauhoitettu metsästykseltä, minkä vuoksi se on etenkin syksyisin paikallisesti merkittävä vesilintujen levähdys- ja ruokailukohde. Parhaimmillaan kosteikolta on laskettu toistasataa vesilintua.

Tohtaanlampi on arvioitu jo vuonna 2008 tehdyn luontoselvityksen perusteella linnustollisesti arvokkaaksi kohteeksi, mutta luontoarvoja ei ole huomioitu kaavaehdotuksessa lainkaan. Lammen rannat ovat rakentamattomia, eikä läheisen Rantakyläntien liikenne ole häirinnyt vesilintujen pesintää ja ruokailua. Mökkien rakentaminen vain noin yhdeksän hehtaarin lammelle johtaisi pesäpaikkojen hylkäämiseen, minkä vuoksi Tohtaanlammen rantojen kaavoituksesta on luovuttava kokonaan.

Ruunalampi (kaakkoisosa, osa-alue 2)

Ruunalammelle on osoitettu kaavaehdotuksessa rakennuspaikka sekä länsi- että pohjoisrannalle. Kyseessä on alle kahden hehtaarin kosteikko, jossa pesii huomionarvoista ja uhanalaista lajistoa. Merkittävin pesimälaji on mustakurkku-uikku 1–2 parin voimin, mikä on erittäin uhanalainen (EN). Lajin tiedetään pesineen vain kuudella paikalla Karstulassa 2000-luvulla. Pesimälajistoon lukeutuu myös muun muassa tukkasotka (0–1 pr, EN), laulujoutsen (1 pr, direktiivilaji) ja kurki (1 pr, direktiivilaji) sekä muita vesilintuja.

Ruunalampi on arvioitu jo vuonna 2008 tehdyn luontoselvityksen perusteella linnustollisesti arvokkaaksi kohteeksi, mutta luontoarvoja ei ole huomioitu kaavaehdotuksessa lainkaan. Lampi on pinta-alaltaan erittäin pieni, minkä vuoksi yhdenkin mökin rakentaminen rantavyöhykkeelle tarkoittaa käytännössä pesimäpaikan autoitumista ja arvokkaan lintukohteen menettämistä. Tämän vuoksi Ruunalammen rantojen kaavoituksesta on luovuttava kokonaan.

Ylin (kaakkoisosa, osa-alue 1)

Ylimelle on osoitettu kaavaehdotuksessa kaksi rakennuspaikkaa länsirannalle, neljä pohjoisrannalle ja osin Myllyjoen varrelle sekä yksi itärannalle. Ylimen Natura-alueella pesii hyvin monipuolista, vaateliasta ja uhanalaista lajistoa. Uhanalaisuusluokitukseltaan erittäin uhanalaisia (EN) ovat tukkasotka (0–4 pr) ja nokikana (0–1 pr). Vaarantuneita (VU) ovat haapana (2–4 pr), jouhisorsa (1–2 pr), heinätavi (0–1 pr), pensastasku (1–2 pr) ja pajusirkku (5–10 pr). Lisäksi silmälläpidettäviä ovat silkkiuikku (0–1 pr), härkälintu (0–1 pr), valkoviklo (0–1 pr), taivaanvuohi (3–4 pr), västäräkki (2–4 pr) ja ruokokerttunen (5–8 pr) sekä EU:n lintudirektiivin lajeja laulujoutsen (1–2 pr), kaulushaikara (1 pr), ruskosuohaukka (0–1 pr), luhtahuitti (0–3 pr), kurki (1 pr), liro (1–2 pr) ja kalatiira (1 pr). Lisäksi Ylin on merkittävä muutonaikainen levähdyspaikka vesi- ja rantalinnuille etenkin keväällä, sillä se on Karstulassa ensimmäisenä keväällä sulava rehevä lintukosteikko. Parhaimmillaan järvellä levähtää ja ruokailee satoja sorsalintuja, toistasataa uhanalaista metsähanhea sekä satoja kahlaajia.

Ylin on arvioitu jo vuonna 2008 tehdyn luontoselvityksen perusteella linnustollisesti arvokkaaksi kohteeksi ja järvi on myös arvioitu maakunnallisesti arvokkaaksi linnustokohteeksi (MAALI), mutta luontoarvoja ei ole huomioitu kaavaehdotuksessa ollenkaan. Kyseessä on pienialainen järvi, jossa on hyvin suppeasti avovesialaa kesällä. Pienen pinta-alan vuoksi se on häiriöherkkä, eikä rannoille voida rakentaa siten, että linnustolliset arvot säilyvät. Vain länsirannalle voidaan rakentaa, mutta sielläkin rantapuuston poistaminen sekä laitureiden rakentaminen tulisi kieltää. Ylimelle on rakennettu lintutorni lähes kymmenen vuotta sitten, minkä vuoksi alueelta on kertynyt huomattavasti linnustotietoa. Se toimii myös virkistyskäyttökohteena tornin myötä. Huomionarvoista on myös, että Keski-Suomen ELY-keskus on tehnyt vuonna 2018 kunnostustoimia kosteikolla ja niitä jatketaan edelleen. Kunnostusten myötä linnustoarvo tulee todennäköisesti kasvamaan merkittävästi.

Joutenjärvi (länsiosa, osa-alue 4)

Joutenjärvelle on osoitettu kaavaehdotuksessa viisi rakennuspaikkaa länsirannalle, 11 itärannalle ja yksi pohjoisrannalle. Kyseessä on ollut tähän mennessä kokonaan rakentamaton erämaajärvi, jossa pesii huomionarvoista lajistoa. Merkittävin yksittäinen laji on sääksi (EU:n lintudirektiivin laji), jonka pesäpaikka on järvellä hyvin lähellä suunniteltuja rantatontteja. Joutenjärveltä tunnetaan myös taigametsähanhen poikashavainto (VU, vaarantunut). Muita huomionarvoisia lajeja ovat muun muassa jouhisorsa (0–1 pr, VU), valkoviklo (0–2 pr, NT, silmälläpidettävä), liro (1 pr, NT), västäräkki (useita pareja, NT) ja laulujoutsen (2 pr, direktiivilaji).

Joutenjärven pohjois- ja eteläpää on arvioitu vuonna 2008 tehdyssä luontoselvityksessä linnustollisesti arvokkaaksi, mutta luontoarvoja ei ole huomioitu kaavaehdotuksessa lainkaan. Järvellä pesii häiriöherkkää lajistoa ja alkuperäinen luontoselvitys on myös tehty puutteellisin menetelmin, minkä vuoksi osa lajistosta

on jäänyt löytymättä. Järveltä tulee laatia kokonaan uusi linnustoselvitys, jonka tulokset tulee huomioida ennen kuin Joutenjärven kaavoituksessa voidaan edetä pilaamatta sääksen pesimämahdollisuutta sekä muita linnustollisesti arvokkaita alueita.

Lahnajärvi (pohjoisosa, osa-alue 1 ja 2)

Lahnajärvelle on osoitettu kaavaehdotuksessa peräti noin 75 rakennuspaikkaa, jotka kattavat käytännössä kaikki ranta-alueet. Järvellä pesii huomionarvoista lajistoa, joista merkittävin on sääksi (EU:n direktiivilaji), jonka pesä sijaitsee tonttien välittömässä läheisyydessä. Muita huomionarvoisia lajeja ovat esimerkiksi selkälokki (2–5 pr, EN, erittäin uhanalainen), harmaalokki (2–3 pr, VU, vaarantunut), tukkakoskelo (0–1 pr, NT, silmälläpidettävä), västäräkki (useita pareja, NT), laulujoutsen (1 pr, direktiivilaji), kuikka (1–2 pr, direktiivilaji) ja kalatiira (1–2 pr, direktiivilaji).

Lahnajärvi on osittain arvioitu linnustollisesti arvokkaaksi vuoden 2008 luontoselvityksessä, mutta luontoarvoja ei ole huomioita lainkaan. Lisäksi selvitys on hyvin puutteellinen, minkä vuoksi nykytilanne tulisi selvittää kattavasti ennen kuin kaavoituksessa voidaan edetä. Erityisesti sääksen pesäpaikka ja sen lähistö sekä erittäin uhanalaisen selkälokin esiintyminen on huomioitava.

Iso-Korppinen (kaakkoisosa, osa-alue 1)

Iso-Korppiselle on osoitettu kaavaehdotuksessa peräti yli 40 rakennuspaikkaa, jotka kattavat käytännössä kaikki ranta-alueet. Kyseessä on Karstulan merkittävän linnustokohde, jossa pesii ja levähtää erittäin runsaasti ja monipuolisesti huomionarvoista lajistoa. Pesimälajistoon lukeutuvat muun muassa punasotka (0–1 pr, CR, äärimmäisen uhanalainen), tukkasotka (2–4 pr, EN, erittäin uhanalainen), mustakurkku-uikku (0–1 pr, EN), haapana (4–8 pr, VU, vaarantunut), jouhisorsa (0–2 pr, VU), heinätavi (0–1 pr, VU), pajusirkku (15–20 pr, VU), silkkiuikku (0–1 pr, NT, silmälläpidettävä), härkälintu (0–1 pr, NT), valkoviklo (1–2 pr, NT), taivaanvuohi (4–6 pr, NT), ruokokerttunen (15–20 pr, NT), laulujoutsen (5 pr, direktiivilaji), kaulushaikara (1 pr, direktiivilaji), ruskosuohaukka (1 pr, direktiivilaji), luhtahuitti (0–6 pr, direktiivilaji), kurki (2–4 pr, direktiivilaji) ja kalatiira (1–2 pr, direktiivilaji). Järvellä pesii myös hyvin suuri määrä muita vesi- ja rantalintuja. Järveä hyödyntävät pesimäkaudella myös kaakkurit ja sääksket.

Iso-Korppinen on myös Karstulan ja koko maakunnan eräs tärkeimmistä vesi- ja rantalintujen levähdys- ja ruokailupaikoista läpi kesäkauden. Erityisesti keväällä vesilintumäärät ovat hyvin suuria, tyypillisesti useita satoja yksilöitä vesilintuja ja kahlaajia. Tärkeitä lintualueita ovat myös rantametsät ja -pensaikot sekä rantojen läheiset peltolohkot, joilla levähtää parhaimmillaan satoja suokukkoja (CR, äärimmäisen uhanalainen) sekä kapustarintoja (direktiivilaji) ja kuoveja (NT). Muuta lajistoa, kuten lapinsirkkuja, pulmusia ja keltävästäräkkejä pysähtyy alueelle kymmenittäin. Lisäksi metsähanhia (VU) levähtää sekä järvellä että pelloilla parhaimmillaan toistasataa yksilöä. Kokonaisuudessaan alueella on havaittu yli 200 eri lintulajia, ja Välijoen suulla on 2000-luvun alussa rakennettu Keski-Suomen ELY-keskuksen toimesta lintutorni, joka on tunnettu suurista lajimääristä. Tontteja on suunniteltu myös lintutornin lähelle, minkä seurauksena lintukohde menetetään kokonaan. Mikäli lähelle rakennetaan, tulee kunnan rakentaa korvaava lintutorni sovelialle paikalle korvaamaan kaikille vapaassa käytössä olevaa virkistyskohdetta. Yksittäisen maanomistajan etu ei voi ajaa yleisen edun edelle.

Iso-Korppinen on arvioitu kokonaisuudessaan linnustollisesti arvokkaaksi alueeksi vuoden 2008 luontoselvityksessä siitä huolimatta, että se on tehty puutteellisesti. Alue on maakunnallisesti arvokas lintukohde (MAALI), ja Keski-Suomen ELY-keskus on 2.5.2016 kirjatessa kaavahankelausunnossa maininnut, että ”MAALI-kohteet tulee tuoda esille kaava-asiakirjoissa. Alueiden linnustolliset arvot tulee ottaa huomioon kaavan laadinnassa sekä arvioitaessa vaikutuksia”. Kaavoituksessa ei ole kuitenkaan huomioitu miltään osin Iso-Korppisen ja siihen liittyvän MAALI-alueen merkittävyyttä arvokkaana linnustokohteena. Kunta on lausunut Keski-Suomen ELY-keskukselle kohdistamassaan vastineessa (ei päiväystä) muun muassa seuraavasti:

”Iso-Korppisen länsipuolella uudet rakennuspaikat sijoittuvat takamaastoon ja laajat vesijättöalueet säilyvät pääosin kokonaan rakentamisesta vapaina, mikä osaltaan vähentää uusien rakennuspaikkojen toteutumisesta aiheutuvia vaikutuksia vesilinnuston kannalta. Toisaalta näin sijoitettuna rakentaminen ohjautuu osittain taustamaaston peltorannoille, jotka ovat tärkeitä muuttolintujen levähdysalueita. Iso-Korppisen itäpuolella vesijättöalueet ovat kapeampia ja rakentamisalueet on rajattu ulottumaan rantaan saakka. Iso-Korppisen itäpuolen ranta-alueiden rakentaminen on keskitetty vanhan rakentamisen yhteyteen ja useamman uuden rakennuspaikan ryhmiin. Näin ranta-alueelle jää edelleen myös laajasti yhtenäisiä rakentamisesta vapaita rantoja. Lisäksi Heinäjoen jokiranta säilyy laajasti rakentamisesta vapaana.

Kaavaluonnoksessa osoitettu uusi rakentaminen mahdollisesti vaikuttaa toteutuessaan paikallisesti Humpin maakunnallisen linnustoalueen olosuhteisiin. Rakentamisalueet supistavat toteutuessaan peltoalueita, jotka toimivat linnuston levähdysalueina. Lisäksi rakennuspaikkojen käytöstä saattaa aiheutua häiriötä linnuston kannalta. Kokonaisuutena arvioiden kaavalla osoitettu uudet rakentamisalueet supistavat kuitenkin peltoalueita varsin vähän ja yli 90 % Humpin MAALI-alueen pelloista säilyy edelleen kaavan toteutuessa maa- ja metsätalousalueina. Voidaan arvioida, että kaavan toteuttaminen ei vaikuta merkittävästi Iso- ja Pieni-Korppisen vesistöjen ja Humpin peltoalueiden arvoon linnustoalueena.”

Tämä kaavan laatijan mielipide on täysin virheellinen, eikä se perustu alueelta laadittuihin selvityksiin, tausta-aineistoihin tai pätevään analyysiin alueen lintuarvoista ja tärkeimmistä pesimä- ja levähtäjäpaikoista. Lisäksi kaavoitukseen liittyvä luontoselvitys on vanhentunut ja puutteellinen. Järveltä tulee tehdä perusteellinen pesimäaikainen linnustonselvitys, jonka perusteella järven kaavoitus tulee arvioida kokonaan uudelleen. Mikäli nykyinen kaavaehdotus toteutuu, menetetään yksi Keski-Suomen tärkeimmistä vaateliaan lajiston pesimäpaikoista sekä ruokailu- ja levähdysalueista, sillä kaikille rantavyöhykkeille olisi mahdollista rakentaa, eikä järvelle jäisi yhtään riittävän laajaa ja suojaisaa rakentamatonta rantaa. Myös pelloille kohdistuva häiriö kasvaisi huomattavasti, eivätkä lintuparvet pystyisi enää ruokailemaan alueella muuttoaikana. Kaava on Iso-Korppisen osalta erittäin puutteellinen.

Vastinginjärvi (itäosa, osa-alue 3)

Vastinginjärvelle on osoitettu kaavaehdotuksessa noin 35 rakennuspaikkaa, jotka kattavat suuren osan järven rantavyöhykkeistä. Järvellä pesii runsaasti huomionarvoista ja uhanalaista lajistoa. Tällaisia ovat muun muassa tukkasotka (1–3 pr, EN, erittäin uhanalainen), haapana (2–3 pr, VU, vaarantunut), jouhisorsa (0–1 pr, VU), pajusirkku (useita pareja, VU), isokoskelo (0–1 pr, NT, silmälläpidettävä), härkälintu (1–3 pr, NT), valkoviklo (1 pr, NT), taivaanvuohi (2–3 pr, NT), laulujoutsen (2 pr, direktiivilaji), kuikka (1 pr, direktiivilaji), luhtahuitti (0–1 pr, direktiivilaji), kurki (1–2 pr, direktiivilaji), liro (0–1 pr, direktiivilaji, NT), kalatiira (1–2 pr, direktiivilaji). Lisäksi on huomioitavaa, että järveltä vahvistettiin Suomenselän ensimmäinen merihanhien pesintä muutama vuosi sitten, ja kosteikolla on ollut myös kanadanhanhien reviiri.

Vastinginjärven itäpuoli on arvioitu linnustollisesti arvokkaaksi vuoden 2008 luontoselvityksessä, mutta luontoarvoja ei ole huomioita lainkaan. Lisäksi selvitys on hyvin puutteellinen, minkä vuoksi nykytilanne tulisi selvittää kattavasti ennen kuin kaavoituksessa voidaan edetä. Nimenomaan järven itäpuoli eli Pienipuoli on linnustollisesti arvokas. Kaavaehdotuksesta tulisi poistaa rakennuspaikat Jokelanlahden rannoilta ja Kusiaisniemestä.

Tampereella ja Helsingissä 5.4.2019

Unto Hakola
puheenjohtaja
Suomenselän lintutieteellinen yhdistys ry
puheenjohtaja@sslty.fi

Matti Aalto
sihteeri
Suomenselän lintutieteellinen yhdistys ry
sihteeri@sslty.fi
040 574 3645

Suomenselän lintutieteellinen yhdistys ry:n (SSLTY) toimialueeseen kuuluu 23 kuntaa Länsi-Suomesta. Kunnista 12 kuuluu Etelä-Pohjanmaan, 6 Keski-Suomen, 2 Pirkanmaan, 2 Pohjanmaan ja 1 Keski-Pohjanmaan maakuntaan. Yhdistys on perustettu 18.5.1964, kotipaikkana Alavus. Noin 400 jäseninen SSLTY pyrkii toimialueellaan edistämään lintujen- ja luonnon tuntemusta, tutkimusta ja suojelua sekä lintuharrastusta. SSLTY on yksi BirdLife Suomen 30 jäsenyhdistyksestä.